

- 1 Ένας είχε μητριά κ' ἐκράτειε την. Λοιπὸν ἤλθε ὁ πατέρας του
κ' ἤρρε τον κ' ἐχέρισε νὰ βγάνη τὰ γένια του καὶ νὰ φωνάζη πρὸς αὐ-
τὸν τί 'τον τὸ κακὸ ὅπου τῶκαμε. Λοιπὸν ἐγροίκησε ἕνας θεῖος
τοῦ παιδίου τὶς φωνές καὶ τὴν ἀντάρα ὁπῶκανε ὁ πατέρας μὲ τὸ παιδί
5 κ' ἤλθε τρέχοντας ἐκεῖ καὶ βρέσκει τον κ' ἐτράβιζε τὰ γένια του.
Λοιπὸ ρωτᾷ τον ὁ θεῖος τοῦ παιδίου, ὁπὸν 'τον ἀδελφὸς τῆς
μάνας τοῦ παιδίου, καὶ λέγει του·
“Κουνιάδε, τί ἔναι τοῦτο;”
Ἐκεῖνος δὲν τοῦ ἀποκρίθη τίποτας, μόνο ἐπήγαινε κ' ἔρχετον
10 κ' ἐτράβιζε τὰ γένια του. Πάλι ματαρωτᾷ τον, κι αὐτὸς χειρότερα,
μόνο ἐδέρνετον κ' ἔκλαιγε κ' ἔλεγε·
”Ὅχου κακὸ πὸν μῶκαμε κ' ἐντροπὴ πὸν μ' ἐντρόπιασε!”
Τότεσον ἀποκρένεται τὸ παιδί μὲ μεγάλη παραπόνεση καὶ λέγει·
”Ἐσὸ μ' ἐντρόπιαζες τόσους χρόνους, κ' ἐγάμειες τὴ μάνα μου
15 καὶ ποτέ μου δὲ σοῦ εἶπα τίποτας. Κ' ἐσύ, γιὰ μία βολὰ πὸν ἐγάμη-
σα τὴ γυναῖκα σου, κάνεις ἔτσι; Ἴδέ, μάρμπα, τί διάκρισης
ἄθρωπος ἔναι, ὅτι ἐγὼ ἐβάστουνα τόσους χρόνους καὶ ρώτησέ τον
ἂν τοῦ εἶπα τίποτας ποτέ!”
Λοιπὸν ὁ μάρμπα τοῦ παιδίου ὠνείδισε τὸν γέρον κ' εἶπε του·
20 ”Γνωρίζεις τὴν φιλίαν καὶ τὴν χάριν ὁπὸν εἶχες ἀπὸ τὸν ἀνοσιό
μου. Ὅτι ἄρχισε, ἐμένα ποτέ δὲ μοῦ τὸ ἐμολόγησε!”
Κ' ἔτσι ἀγκαλιάστη κ' ἐφίλησε τὸ παιδί του κ' ἔμειναν ἀγαπημένοι.

Anna di Benedetto Zimbone (επιμ.), «Due novelline inedite in greco volgare (cod. Neap. Gr. III B 27, f. 100r/v)», *Studi di filologia Bizantina* 4 [Quaderni del Siculorum Gymnasium XVI] (1988), σ. 151-172.